

V hotelu Ilirija nosi restavracijska dvorana ime Karl-Marx-Stadt

20. teden mednarodnega sodelovanja Alpe-Adria

Na Gospodarskem razstavišču smo te dni bili že dvajsetič priča manifestaciji mednarodnega sodelovanja in iskrenega prijateljstva, ki se vse bolj zavzeto prepleta, pogloblja in širi. Ta vsakoletni teden prijateljstva je z leti prerasel začetne okvire plodnega in trajnega sodelovanja treh sosednjih dežel, v katerih žive Slovenci, mest v zamejstvu ter prijateljskih mest, s katerimi sodeluje Ljubljana. In teh je 22 v vseh delih sveta. Ta sejem je postal stičišče, ki ni vezano samo na udeležbo na tem sejmu, temveč spodbuja resnično in pristno mednarodno sodelovanje in razvijanje dolgoročnih in višjih oblik gospodarskega sodelovanja, ki bo še več prispevalo k ustvarjalni izmenjavi na področju gospodarstva, znanosti in kulture, turizma in človekovega, predvsem še delavčevega prostega časa. In pod imenom »Človek in prosti čas« je bila letos organizirana razstava, ki je vsebovala predvsem ponudbo jugoslovanskih proizvajalcev, pripravljena pa je bila za današnji čas vse bolj zanimiva tudi razstava »Nautika za vsakogar«.

Novost sejma je bil organiziran nastop Zveze organizacij za tehnično kulturo Slovenije, kjer je bilo prikazano delo mladih amaterjev in njihovih možnosti, ki jih za razvijanje kreativnosti in tehnične kulture dajejo najrazličnejše sekcije od letalskih, astronavtskih, potapljaških, jadralskih, jarmarskih pa vse do foto-kino, CB in radioamaterjev.

Od naših šišenskih podjetij so na sejmu Alpe-Adria sodelovali pivovarna Union, Agrostroj in medvoški Color.

Na tem jubilejnim sejmu so bila predstavljena štiri prijateljska mesta — Celovec (Avstrija), Leverkusen in Wiesbaden (ZRN), Karl-Marx-Stadt (NDR), pobrateno mesto Rijeka ter kolektivne predstavitve Avstrije, Benečije-Juljske krajine, regije Veneto in republike San Marino. Turistično ponudbo so dopolnjevali od Slovencev najbolj obiskana Tunizija, ruska in italijanska agencija ter več naših agencij. Tematsko razstavo »Marine na Jadranu« pa sta predstavili Turistični zvezi Slovenije in Hrvaške.

TEDEN SAŠKE GASTRONOMIJE

Za nas Šiškarje je bila v času sejma Alpe-Adria organizirana posebnost v hotelu Ilirija s prireditvijo Tedna saške gastronomije, ki so jo priredili gostinski delavci iz prijateljskega mesta Karl-Marx-Stadt. S to prireditvijo je bila vrnjena predstavitev slovenske gastronomije, glasbe in turizma preteklo leto v tem prijateljskem mestu, ki je do leta 1953 nosilo ime Chemnitz. Prijateljski stiki obeh mest so posebno pristrni, ker je to mesto nosilo ime po reki Kamenici, kot so jo Slovani ob nastanku tega mesta imenovali.

Mario L. Vilhar

Direktor DO Mercator Hoteli in gostinstvo TOZD Ilirija Branko Polajnar odpira ob prisotnosti predstavnika Karl-Marx-Stadta, predsednika mestne skupščine Ljubljane dr. Marjana Rožiča in številnih gostov Teden saške gastronomije. Ena od restavracijskih dvoran je dobila tudi ime po tem pobratenem mestu.

MARIO L. VILHAR
RAZSTAVLJA V

aero

TOZD KEMIJA V CELJU
IN ŠEMPETRU

Po svojih uspešnih likovnih razstavah v celjskem Aeru TOZD Grafika in v medvoški Tovarni papirja in celuloze sedaj Mario L. Vilhar istočasno razstavlja še v Tozd Kemija v Celju in Šempetru. To sta že njegovi 54. in 55. samostojni razstavi, ki skupaj obsegata 27 slik v akvarelu in olju. Tako slikar in kipar Mario L. Vilhar gostuje v tej znani kemični in grafični industriji po njenih tozdih že od lanskega decembra.

*1x dnevnikar
malega
Šiškar-ja*

Seeda

Danes se je začel popis prebivalstva. To sem vedel po tem, ker je naš ata dežural celo noč, kajti so v časopisih pisali, da začne ob 00 in 0 minut, nakar je napeto oprezal skozi okno, kdaj bodo prišli popisovalci. Ob 7.00 je ogorčen odšel v bife (ob 7-zato, ker šele takrat zvoni za tiste, ki v bifeje ne hodijo samo na čajček) z izjavo, naj ga sedaj popisniki kar lepo poiščejo, on jih je zadosti dolgo čakal. Upam, da ga ne bodo res našli za šankom, ker se utegne zgoditi, da nam bo pokvaril povprečje.

Četetek

Danes je ata že dokaj trezen, kar pomeni, da ima v krvi samo še kakih 35 promilov alkohola. Mama je rekla, naj grem z njim v trgovino, se pravi, naj ga spremljam, ker se je bala, da bi spet zavil v bife. Mislim, da pri nas resnično še ni pogojev za popolno emancipacijo. Može bi ženam sicer veliko več pomagali. Recimo, hodili bi v trgovino po kruh in mleko — toda to je ob sedanjih trgovski politiki, ko zlasti Mercator ob sleherni samopostrežbi uredi še poseben lokal družbenega popivanja, silno nevarno. In tako hodijo uboge ženske lepo same v trgovino ter pripravijo veliko več, kot bi sicer, kajti je pijača še vedno cenejša od zelenjave in mesa.

No, torej, prišla sva do trgovine in na steni je visel plakat:

»Ali ste že popisani?«

Ata je prebledel, me pograbil za roko in zbežljala sva po cesti do pisarne krajevne skupnosti. Butnil je skozi vrata:

»Ne še!«

»Prosim?« je nekega tovariša skoraj kap.

»Ne še!« je bil ata zelo skesan.

»Vam je slabo?«

»Ma, kaki slabo. Na plakat ste napisali, če sem že popisani. Ne še, nikogar še ni bilo, čeprav sem celo noč čakal doma.«

V pisarni so bili zelo prijazni in so naju celo pospremili domov, kjer se je ata vlegel na divan in je bilo problemov s popisom za nekaj časa konec.

P. S.: Popis je vseeno uspel. Čeprav mislim, da plakati niso razburili le mojega fotra in bi kazalo za takšne akcije resneje pljuniti v risalne liste...

Srečko

Dopisujte v
vaše
glasilo

tribuna 15